

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക.

പുസ്തകം ൧൫

൧൯൦൬ മേടം

ലക്കം ൪

മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്റ്റാൻക
സുവിശേഷ സംഘം.

ഈ സംഘത്തിന്റെ ദിനീയ വാഷികസമ്മേളനം മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു വെട്ടുദിവസം ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ അമ്പലക്കുളം അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഈ മാസം ൧൭.൩ വെള്ളിയാഴ്ച തുറന്നു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്തുതിപ്പിച്ചു വളരെ ഭാഗിയായി നടന്നിരിക്കുന്നു. ക്ഷണം അനുസരിച്ചു റെസ്തപരം പട്ടകാരും ഭരൻ അധികം സുവിശേഷകന്മാരും ഹാജരായിരുന്നതുകൂടാതെ വിശാലമായ ഹാൾ മുഴുവൻ പലമാന്ത്രികരുകൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരുന്നു. സുമാർ ഒൻപതു മണിക്ക യോഗം ആരംഭിച്ചു. ദിവ്യശ്രീ. താൻവേലിൽ യോഗശുവാ കത്തന്മാർ അമ്പലക്കുളം ചുരുങ്ങിയ ഒരു പ്രസംഗത്താൽ അതിഥികൾക്കു സ്വാഗതം പറഞ്ഞശേഷം അഗ്രാസനാധിപതി അമ്പലക്കുളം ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു പ്രാരംഭപ്രസംഗത്തോടു കൂടി യോഗം ആരംഭിച്ചു. സെക്രട്ടറി. കെ. സി. ചാണ്ടി ഉപദേശി അമ്പലക്കുളം ദീപ്തമായും സയക്തികമായും ഏഴുനികൊണ്ടുവന്നിരുന്ന വാഷികദിപ്പോട്ട് വായിച്ചു മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ പുരാനിനചരിത്രം സംക്ഷേപമായി കാണിച്ചു ഇടയ്ക്കു പാരദേശികന്മാരിൽ നിന്നും സ്വദേശികളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ മൂലം നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാവിന്റെ അന്ത്യകല്പനയായ സുവിശേഷ പ്രചാരവിഷയത്തിൽ വേണ്ടത്തോളം പരിശ്രമിക്കാൻ സുറിയാനിസഭയ്ക്കു സാധിക്കാത്തതിനെ വിവരിച്ചു സർവ്വന സമ്മതം പരമസാത്വികനും ആയിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമസ്താനുകൂലമായ ഈ സുവിശേഷസംഘം ൧൦൮൦ കേരളത്തിൽ മാവേലിക്കരവെച്ചു നടന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ ഇദ്ദേഹപ്രമുഖമായി സമാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം സംഘനിശ്ചയമനുസരിച്ചു സാമാജികന്മാർ പലസമയങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു സുവിശേഷവേല നടത്തുകയും അതിശയനീയങ്ങളായ പല സൽഫലങ്ങളും അതിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ സൂചിപ്പിച്ചും ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടും ശ്രവണസുഖപ്രദമായ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ടി. റിപ്പോർട്ടിലെ ഓരോ സംഗതികളേയും വിശു

രിച്ചു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനു ആരംഭിച്ചാൽ പത്രസമയം അതിക്രമിച്ചേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടും താമസിയാതെ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ടി. റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും സാഹസികൾ മാന്യവായനക്കാർക്കു ബോധപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതു കൊണ്ടു രക്തപാലം ഞാൻ അരികുനിന്നും വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കായ്പരിപാടി അനുസരിച്ചു ആത്തസാഗതിവി: യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽനിന്നു സുവിശേഷവേലക്കാർ പഠിക്കേണ്ടതായ എഴുപാഠങ്ങൾ എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ദി. ശ്രീ. പനങ്കൽ യംകോബുകത്തനാർ അവർകളുടെ ഒരു പ്രസംഗമായിരുന്നു. സാഹസികളെ കായ്പകാരണസഹിതം വിവരിച്ചു ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ഏതൊരു രക്തപ്പാലം രക്തവിധത്തിൽ ഭക്തി രസജനമായ രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ടി. പ്രസംഗം പ്രസംഗകന്താലും യോഗത്തിൽ ഹാജരാവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ ദിവ്യശ്രീ യോഹന്നാവകത്തനാർ അവർകൾ വായിച്ചു. യംകോബുകത്തനാർ അവർകളുടെ കായ്പസാരസംപൂർണ്ണമായ ഈ പ്രസംഗം ഇടവകപത്രികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ പലക്കും ഉപകാരമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

“നമ്മുടെ സഭയിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്കുള്ള നടപ്പും പ്രധാനമായി പണത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ നിയമത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ” എന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു സവാദമായിരുന്നു പിന്നീടു നടന്നതു പണത്തിന്റെ കുറവാണ് പ്രധാന നടപ്പും എന്നുള്ളതിനെ സയുക്തീകമായിക്കാണിച്ചു. ര. രാ. ചക്കാലമണ്ണിൽ തോമസുവകീൽ അവർകൾ സംവാദം ആരംഭിക്കയും നിയമക്കുറവാണ് പ്രധാന നടപ്പുമെന്നു കാണിച്ചു ദിവ്യശ്രീ പുത്തൻവട്ടിൽ യംകോബുകത്തനാർ അവർകൾ എത്രവാദം ചെയ്തും ചെയ്തു. ദിവ്യശ്രീ മാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ, യോഹന്നാവകത്തനാർ മുതലായ പട്ടുകാരും ര. രാ. ഇടിച്ചാണ്ടി ഉപദേശി മുതലായ ഉപദേശിമാരും ര. രാ. വടക്കത്തു മല്ലവീട്ടിൽ ജി. വറുഗീസു മുതലായ മാന്യരും ഒരൊറ്റം പിടിച്ചു യുക്തിയുക്തമായി സംവാദനടത്തി. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം നിയമക്കുറവാണ് പ്രധാനകാരണം എന്നുള്ളതിലായിരുന്നു നമിരസമ്പദം കൂടാതെ നൽമനസ്സോടു മാത്രം സുവിശേഷവേല നടത്തുന്ന ഉപദേശിമാരുടെ യോഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെയല്ലാതെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം കിട്ടുവാൻ മാസ്റ്റർമില്ലല്ലോ ഇത്രയും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു മണി മറകഴിഞ്ഞതിനാൽ യോഗം നിറുത്തി ഉച്ചനമസ്കാരത്തിനു എല്ലാവരും പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നമസ്കാരവും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു മണിക്കുവീണ്ടും യോഗം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യോഗത്തിൽ ആദ്യം ദിവ്യശ്രീ രംഗിയിൽ മത്തുരയി കത്ത

അവർകളാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിലേക്കായി ഉണ്ടാകപ്പെട്ടതും ഗാന
 രീതിയിൽ ചൊല്ലപ്പെട്ടതുമായ മാഗളശ്ലോകങ്ങൾ സഭാവാസിക
 ളെ ഒട്ടേറെയും അനന്ദിപ്പിച്ചു. അന്നത്തോളം ക്ഷണനാ അനുസരിച്ചു
 വന്നുകൂടിയ മഹാമാർ രാ. രാ. കല്ലാത്തൻ ഈപ്പൻ ഉപദേശി
 അവർകൾ വന്ദനം പാകയും വടക്കത്തു വല്ലവീട്ടിൽ വറുഗീസു
 അവർകൾ മറുപടിപാകയും ചെയ്തു. സംഘനടത്തിപ്പു സംബ
 സ്ഥിച്ചുള്ള ചിലവുകൾ വഹികയാ പ്രയാസപ്പെടുകയും ചെയ്തു തു
 ബമണപള്ളികാർ ദിവ്യശ്രീ താശിയിൽ മത്തായി കത്തനാരവർ
 കൾ വന്ദനം പാകയും ദിവ്യശ്രീ താശിയിൽ യോശ്വയാ കത്ത
 നാർ അവർകൾ മറുപടിപാകയും ചെയ്തു. അതിഥികളെ യോ
 ഗ്യമായി ഉപചരിച്ചതിലും യഥാർത്ഥസീദ്ധന്മാർ പരമസാത്വിക
 നും ആയിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാ
 പോളീത്താ തിരുമനസ്സിലെ നാമസ്കാരമായ ഈ സംഘത്തി
 ന്റെ ദാരിയയോഗം ചേർപ്പാത്ത പരിശുദ്ധന്റെ അശ്രാന്തപരി
 ശ്രമ ഫലമായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു ശുഭിന്ദ്രവച്ച ഭൂതവൻ ഇട
 വന്നതിലുള്ള സന്തോഷസൂചകമായ ഈ സംഘത്തിന്റെ അത്യു
 ചിതും അമിടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചിലവുകൾ
 സ്വയം ഭരമോദത്തിലും തുവചൻ പള്ളികാർ പ്രദർശിപ്പിച്ച സൗ
 ജന്യ പ്രത്യേകം സൂത്രപരമായിരിക്കുന്നു. സംഘനടപടികളും തൽ
 സംബന്ധികളായിരുന്ന ഓരോരുത്തരും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഉത്സാ
 ഹവും നോക്കിയതിൽ സംഘത്തിന്റെ ഭാവിശ്രദ്ധയും എത്രയും
 പ്രോത്സാഹകജനകമായിരിക്കുന്നു എന്ന നിസ്സംശയം അഭിപ്രായ
 പെടാം ഈ സംഘം ഇപ്രകാരം മാഗളമായി നടപ്പാൻ ഇടയാക്കി
 യ ദൈവത്തെ നോക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടും അനേകം അത്ഭുതങ്ങളെ
 അഭ്യസിച്ചുവെടുത്തുന്നതിനും സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതി
 നും ഈ സംഘം ഒരായുധമായി തീരണമെ എന്ന പരിശുദ്ധാത്മാ
 വാം ദൈവത്തെ പ്രർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ റിപ്പോർട്ട് ഇവിടെ സ
 മർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു പിശാചുബോധിതന്റെ അനുഭവസാക്ഷി.

പ്രൊഫ. മീനം രവുന- കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ രണ്ടാം ദിവസമാകുന്ന ചൊവ്വാഴ്ച
 സന്ധ്യയ്ക്കു കൊച്ചിരുമേനിയുടെ ക്ലബ്ബിൽ വെച്ചു സംഭവിച്ചതായ
 ഒരു അത്ഭുതം ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടും വിശ്വാസികളുടെ
 സമീരതയ്ക്കായിട്ടും താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

നോമ്പിന്റെ ആരംഭദിവസമാകുന്ന ശുബ്ദകാണായ്മ കോട്ടയം ഇടവകയിൽ
 ഉൾപ്പെട്ട പാമ്പാട്ടിയിൽ ചെറിയമഠത്തിൽ യാക്കോബുകൾ ശിശുക്കളുടെ മകൻ യാ
 കോബുശേഷം പഠിക്കുന്നതിനായി ജീവിതം കൊണ്ടുവന്ന താമസിപ്പിച്ചിര
 ന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു സുഖഭേദമായിരുന്നതിനാൽ കോട്ടയത്തു കൂട്ടത്തിൽ താമ

സിപ്പിപ്പാൻ മടിച്ചത്രെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു. എന്നാൽ ഓശാനത്തായൊഴു സ
 സ്ത്രീനമസ്കാരത്തിന്നും പിറൈദിവസം ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന്നും തല തിരഞ്ഞു വീഴ്
 കയും ബോധക്ഷയം ഉണ്ടാകയും ഇടയ്ക്കിടെ ബോധം വീണ ദാഹത്തിന്നു ചോടി
 കയും വെള്ളം കൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തമായി നമസ്കാരത്തിന്നു പ
 ജ്ജയികത്തു വരുന്നതിന്നു നിബ്ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. പിറൈദിവസമായ ചൊവ്വാഴ്ച സന്ധ്യ
 യ്ക്കു ശെമ്മാശ്ശൻ മേൽത്തടീൽ ജരണകൊണ്ടു പജ്ജയിലേക്കു നോക്കി നമസ്കാര
 ത്തിന്നു സംബന്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പഴിറുപോലെ ബോധക്ഷയം ഉണ്ടാകയും ചെയ്
 യ്തു. ഈ ദിവസത്തെ സുഖകേടു മുമ്പുണ്ടായതിനെക്കാൾ കുറെ കൂടുതൽ ആയി
 രുന്നു. വലിയ ശ്വാസംമുട്ടലും ബിംബിപ്പുവും കാണിച്ചു. ഈ വിധമായ ഭുക്തക്ഷ
 ണം കണ്ടപ്പോൾ പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവമല്ലയൊ എന്നു അടുത്തുനിന്നുവരായ
 ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുകയും ശെമ്മാശ്ശനെ കബറിന്റെ നേരെയുള്ള ജനയലികളേക്കു
 മാറ്റി കിടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്തു രോഗിക്കു ഭാവമാറ്റം ഉണ്ടായി. ഇ
 തു സാത്താനാകുന്നുയെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു;

ഞാൻ. നീ ആരാകുന്നു.

സാത്താൻ. ഞാൻ ക്രിസ്തുവാദികളിൽനിന്നു അകലപ്പെട്ടവനും പുറജാതികളുടെ തലവനും ആകുന്നു.

ഞാൻ. നീ എവിടെനിന്നു വന്നു.

സാത്താൻ. മൂന്നു മയിൽ പടിഞ്ഞാറു, നാലാം മയിലിങ്കൽനിന്നു വന്നു.

ഞാൻ. ശപിതപ്പെട്ട ഭൃഷ്ടപിശാചെ നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനിൽ എന്തു കൊണ്ടു കയറി.

സാത്താൻ. ഈ ചെറിയ വാസസ്ഥലം ഇനിക്കു കിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചത്രെ.

ഞാൻ. നീ ഏറ്റോൾ ഇവിടെ വന്നു.

സാത്താൻ. വന്നിട്ടു മൂന്നു ദിവസമായി, ഹാശായുടെ ദിവസം മഹാ വലിയതാകുന്നു. അതിന്റെ നമസ്കാരം, കമ്പിടീൽ മുതലായവയിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ ഈ ദാസനെ മുടക്കുന്നതിന്നത്രെ ഞാൻ വന്നതു.

ഞാൻ. ഇനിക്കു ദാസനില്ല.

സാത്താൻ. ദാസനൊ ശിഷ്യനൊ ആരെങ്കിലും ആവട്ടെ.

ഞാൻ. ശപിതപ്പെട്ടവനെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനിൽ നിന്നു കൈത്തു കായും.

സാത്താൻ. നിന്റെ മിശിഹായിക്കു മുമ്പുണ്ടുവന്നാകുന്നു.

ഞാൻ. ഭൃഷ്ടപിശാചെ അറപ്പുകേട്ട സംസാരിക്കുന്നുവൊ.

സാത്താൻ. നിന്റെ മിശിഹായെ പരീക്ഷിച്ചതു എന്റെ പിതാവാകുന്നു. നിന്റെ മിശിഹായെ കുരിശിൽ തൂകിയതും ഞാനാകുന്നു.

ഞാൻ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവു തന്റെ രിദവിപ്പത്തോടു കുരിശിൽ തൂങ്ങിയതിന്നു നീ ആകുന്നുതന്നെ കുരിശിൽ തൂക്കിയതെന്നു നീ പറയുന്നുവൊ?

സാത്താൻ. കിണറ്റിൽ വീഴുമ്പോൾ കാലു ഞെറ്റി എന്നൊ കല്പിക്കുന്നു എന്നൊ പറയുന്നതു ക്രിസ്തുവാദികളായ നിങ്ങളുടെ പതിവാണു.

ഞാൻ. എന്നാൽ തന്നെ കൊല്ലാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി നീ പീലാത്തോസിന്റെ ഭാജ്യയുടെ അടുകൽ പേരേതു എന്നിന്നു.

സാത്താൻ. ഉത്തരം ഇല്ല.

(കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടു) സാത്താൻ. നിങ്ങളുടെ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മ നരകത്തിലാണു.

ഞാൻ. നിന്റെ അറപ്പുകേടിനതകവണ്ണം ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയില്ല.

സാത്താൻ. കബ്ബാന താഴെ വീണാൽ അതെടുത്തശേഷം വീണ സ്ഥലം ചുരണ്ടി എടുത്തു ചവികാത്ത സ്ഥലത്തു ഇടുകയും അവിടം അന്നുകൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലൊ. എന്നാൽ കബ്ബാന കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരത്തെമാണു, അതു എടുത്ത സ്ഥലമായ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയാകുന്ന പീലാസാ ഏറ്റോഴും അന്നിനരകത്തിലാണു. നിന്റെ പിതാവെന്നു പറയുന്നവനു എന്തു ശക്തിയുണ്ടു.

ഞാ—അതല്ല നീ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നത്.

സാ—ഞാൻ എന്തോ അനുഭവിക്കുന്നു (ഉടനെ) നിങ്ങളുടെ പിതാവു വരുന്നു എന്നു അവൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടു മറിഞ്ഞുവീണു ക്രിസ്തുവാദികളുടെ പിതാവേ! കാലത്തിനുമുമ്പെ എന്നു ഉപദ്രവിക്കരുതെ. ഇനിയും ഞാൻ ഒന്നും ആശങ്കിക്കുകയോ യില്ലാ പൊയ്ക്കൊള്ളാം ഇനിക്കു ഒരു വാസസ്ഥലം തരണമെ.

(സാന്താൻ ഞങ്ങളുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു)

നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു ഇനിക്കുവേണ്ടി ഒന്നു പ്രാർത്ഥിക്കണമെ.

ഞാ—ദുഷ്ടവിശ്വാസെ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമൊ.

സാ—ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം ഇനിക്കൊരു ചെറിയവാസസ്ഥലംതന്നാൽമതി.

ഞാ—ദുഷ്ടാ നിനക്കു ഇവിടെ വാസസ്ഥലം ഇല്ല.

സാ—എന്നാൽ എന്റെ മകളിൽ ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ.

ഞാ—നിനക്കു മകൾ ലോകത്തിൽ ഇല്ല. നീ ആരിലും പോകരുതെ നീ നരകത്തിൽ പോയാൽ മതി. ദൈവം നിന്നെ ദഹിപ്പിക്കട്ടെ.

സാ—ഇനിക്കിവിടെ മകൾ ധാരാളം ഉണ്ടു.

ഞാ—ശപിക്കപ്പെട്ടവനെ നിനക്കിവിടെ മകൾ ഇല്ല. കുത്താവിന്റെ ദാസന്മാരിൽ നിനക്കു കാർമ്മില്ല.

(സാന്താൻ തിരുമേനിയോടു പറയുന്നതുപോലെ).

(ക്രിസ്തു) നിങ്ങളുടെ പിതാവെ എന്നു അനുവദിക്കണമെ ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം ഇപ്പോൾ നീ എന്നെ വിടാതിരിക്കുന്നത് എന്നോടുള്ള ദയവല്ലാ ഇനിയും നീ പോകുമ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു പരിഹസിക്കും പിന്നെ നീ വരുമ്പോൾ എന്നെ അധികം ശിക്ഷിക്കും അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾതന്നെ എന്നെ വിടുകണമെ. (ദോഷി എഴുന്നേറ്റിരുന്നു തന്നത്താൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു) എന്താ പോയ നീ ഇത്ര ഭയപ്പെടുന്നവൊ ഞാൻ പോകയില്ല. ഞാൻ ഇവനെ കൊണ്ടു പോകും, നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു ശക്തിയില്ല ഇനിക്കാണു ശക്തി.

ഞാ—എന്റെ പിതാവിനു ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ നീ എന്തിനു ഇത്ര ബിമ്മിപ്പു ചെയ്യുന്നു.

സാ—(എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞിട്ടു) എന്റെ പോയ്ക്കു നിന്നെ ഞാൻ അറിയും നിനക്കു പടം കിട്ടിയതു ആ ഘട്ടവിൽ ഞാൻ ഒന്നു മാറികളഞ്ഞുകൊണ്ടാണു. ഇപ്പോൾ നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ കള്ളനാണു നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനല്ലാ നിനക്കു വേണം മാത്രമെ ഉള്ളൂ. ഈ കുപ്പായം ഞാൻ കീറും.

ഞാ—കള്ളനെന്നും വേഷക്കാരെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞതു സത്യമെങ്കിലും നീയും നിന്റെ അപ്പനും വിചാരിച്ചാൽ എന്റെ കുപ്പായം കീറുകയില്ല.

സാ—നീ ഇന്നു പള്ളിയിൽ വായിച്ചതു ഞാൻ കേട്ടു, കരകത്തിന്റെയും കാണ്ഡയുടെയും പുറം വെട്ടിപ്പാക്കുകയും തുളസ്സിയിലും പെരുംജീരകത്തിലും പരത്തിലോണു കൊട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കുരുപ്പിഴിശ്ശെന്മാരെ! എന്നു നീ വായിച്ചു. നിങ്ങൾ കിട്ടോൾ കൃഷ്ണാഭവ ആട്ടു ആളെല്ലാ വലിയ ദുഃഖമാണു, മറയെല്ലാം മറിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു. മറ്റു ബഹുയുക്തതു നല്ല പട്ടശീലയും (ഹാ അങ്ങോട്ടു നോക്കുവാൻ ഇനിക്കു കഴികയില്ലാ). വില്ലു സാ കശവും തങ്കം ഇട്ട മെഴുകുതിരികാൽ ഉറ എടുത്തും വച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാ—ചിലർ മെഴുകുതിരി വേണ്ടാ എന്നു പറയുന്നത് ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു.

സാ—വെട്ടുകൊള്ളുകേ വേണ്ടു ഇനിക്കു ഒരു കൊള്ളിയും ഇല്ലാ. അപ്പോൾ കുരുന്മാർ നിങ്ങൾ അല്ലെയാ; (സാന്താൻ വീണ്ടും) നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭക്തന്മാർ ദയറായകാരല്ലെ, യാകോബ് മന്മാർ എങ്ങിനെ ജരിക്കുന്നു അവൻ എന്റെ മകനാണു. വെട്ടികൽ ഇപ്പോൾ പള്ളി പണിയിക്കുന്നത് ഞാൻ ഭവാനിരമാണു. ഈ സഭ നശിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടു സാധിച്ചില്ല. ഞം ദേശം എല്ലാം എന്റെ കയ്യിൽ ആയിരുന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിമിത്തമായിട്ടു തെക്കെ

ഭിക്ഷിൽ സഭ വളർച്ച വരുത്തും സഭയെ എടുത്തു മിണ്ടാറിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കാൻ ഇവിടെ കഴിയും. നിങ്ങളുടെ പിതാവു ചെയ്തപ്പോഴുതലെ ഭക്തനായിരുന്നു അവനെയും ഞാൻ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു. അവൻ പാതിരാവിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യയും പിന്നെ പിടിച്ചാൻ ഞങ്ങൾ ചെന്നു, പക്ഷെ കിടിച്ചില്ല. അവന്റെ ശക്തിയേ നിങ്ങൾക്കൊള്ളു.

(സാത്താൻ എന്നോടായിട്ടു) നിന്റെ പിതാക്കന്മാരെ ഒക്കയും ഞാൻ അറിയും. നിന്റെ പുലികോട്ടമെത്രാൻ ശീമയ്ക്കു പോയി വരുന്ന വഴിക്ക് കൂടെ പോന്നു യാമിയാ ശൈശാശ്വനെ കൊല്ലുവാൻ കഴുത്തിനു ഞാൻ കത്തിവെച്ചു. അപ്പോൾ കൊന്നില്ലെങ്കിലും പിന്നെ ഞാൻ അവനെ പിടിച്ചു. മെത്രാപ്പോലത്തായേയും കൊല്ലുവാൻ ഇവിടെ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ അതു ചെയ്യില്ല എന്നു ഉള്ളു.

ഞാ—പിന്നെ എന്താ കൊല്ലാതെ ഇങ്ങോട്ടു അയച്ചു.

സാ—എന്റെ ദയവുകൊണ്ടു മാതാപിതാക്കന്മാരെ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചാണു. അവൻ വന്നുകൊണ്ടുള്ള ഉയർച്ചയേ നിങ്ങൾക്കുള്ളു. (വീണ്ടും) സാത്താൻ, കണ്ണാനയ്യ നീ വളരെ ഭക്തികാരനാണു. നിന്നെ ഞാൻ അറിയും. നിന്റെ ക്രിസ്തോസ് പുതുപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു കണ്ണാന തട്ടികളഞ്ഞു പടികൾക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ചവുട്ടിയില്ലെ.

ഞാ—അതു പടികൾക്കും തന്നെയാണു അതിൽ നീ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ വരേണ്ടാ.

സാ—അതാണു ക്രിസ്തോസിന്റെ ഒരു വശം തളന്നുപോയതു. പാലക്കുന്നന്റെ സതുപത്രത്തെപ്പറ്റി പാത്രിയർക്കീസ്സുചാവാ അയച്ചു കല്പന എന്റെ കയ്യിൽ ഇരിപ്പുണ്ടു. അതിന്റെ പത്താം ഭാഗം പറയാം കേൾക്കണമെ, നിങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഏല്പാം മറന്നുപോകുന്നു, എങ്കിലും കുറച്ചു പറയാം. ൭൨ അറിയിപ്പുകൾക്കെയും ൪൨ ജീഹ്വയുടെയും തീയ്യടുത്തവനായ മാർ ഇഗ്നാത്യോസിന്റെയും മാർ ബേസ്സിലിയോസിന്റെയും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെയും വിശുദ്ധ മാലാകുമാരുടെയും മുമ്പാകെയും സത്യം ചെയ്തു ഇവിടെ വന്നിട്ടു എന്നായി അവനെ ഞാൻ പിടിച്ചു, അവൻ എന്റെ മകനാണു നവീകരണക്കാർ എന്റെ മകളാണു. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു വളരെ ധികാരമായി ചിരിച്ചു. ഉടനെ വേറൊരു രോഗിയും (പുതുപ്പള്ളിയിൽനിന്നും ഒരാളെ പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവംനിമിത്തം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു) അവനോടു കൂടെ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ എന്റെ മകനാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അധികമായി ചിരിച്ചു. അയിരുകാരത്തി ഒരു സ്ത്രീ ജീവിടെയുണ്ടു അവളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതു ഞാനാകുന്നു. അവൾ നവീകരണകാരത്തി എന്റെ മകളാണു. അവളെ ഇപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യിരിക്കുന്നതു ഒരു യാകോബായകാരനാണു അവൻ അവളെ ജന്മ പള്ളിയിൽ പിടിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ മാറികളയും. ഇന്നു എന്റെ ഒരു മകൻ ജീവിടെ വന്നാറെ അവനെ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു വിട്ടു. എന്റെ മകളിൽ ഒരാൾ ഇന്നു ഇവിടെ വന്നു അവന്റെ ഭാര്യ കണ്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു നേർച്ച ഇടാറെ വാഴ്ചിന്റേതു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവനു കടെ അരി കൊടുത്തു. എന്തിനാകുന്നു അതുകൊണ്ടു കത്തിവെച്ചു കുടിപ്പാനാണെന്നു അതുകൊണ്ടു അവന്റെ വയറു നിറയുമ്പോ (വീണ്ടും) എന്റെ മകളോടുള്ള പ്രസംഗത്തിന്റെ മുഖവുര ഞാൻ തുടങ്ങട്ടെ. ശപിതപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിങ്ങൾ കടുപ്പകാരാകുന്നു നിങ്ങൾക്കു അശേഷം ദയയില്ലാ (എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം ഞാൻ ഇവന്റെ ദേഹത്തു കയറിയതു എന്തിനാണെന്നു അറിയണമൊ. ജവൻ നൂലോടുകൂടി (സ്വപ്നാരോഹണം) പെരുന്താൾ ഭക്തിയായി ആചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി എന്നുതന്നെ യമല്ലാ. ജവനു ഭക്തിയിൽ ജീവിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ തൊട്ടു ഞാൻ ഇവനിൽ വന്നും പോയും ഇരുന്നു; എന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാനായിട്ടു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നതു മുതൽ ജവൻ കബറുകൾ കൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കുമ്പോൾ കുരിശു വരയ്ക്കുകയും നെഞ്ചത്തു കൈ വെച്ചു ചണകം കാണിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നതു ഇനിക്കു വഴക്കായിരുന്നു. ഇവൻ ഒരു

മടത്തലയന്നാണു. ഇവനിൽ വസിക്കാമെന്നു കരുതിയാണു ഞാൻ കയറിയതു. നിങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു ഇറക്കി വിടും എങ്കിലും ഇന്നു ഞാൻ പോകയില്ല. പലരേയും ഞാൻ ഞെരുക്കി കൊന്നിട്ടുണ്ടു. ഇവനേയും ഞാൻ കൊണ്ടുപോകും, ഒക്കുകയില്ല നിങ്ങളുടെ പിതാവു സമ്മതിക്കയില്ല. ശിമയിൽനിന്നു വന്ന നിങ്ങളുടെ ഗവണ്ണർ ജപ്പോൾ ശിമയ്ക്കു പോകുന്നുണ്ടല്ലോ വഴിയിൽവെച്ചു ഞാൻ അവനെ ഉപദ്രവിക്കും, അവൻ വല്ലാത്തവനാണു ഒന്നും ഫലിക്കയില്ല. അവന്റെ കൂടെ പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങുവരെ ഞാൻ വിടുകയില്ല. അവർ ലോകപ്രകാരമാണു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നതു. അവർ നല്ലവരെന്നു പുറമെ ഭാവിക്കുന്നു എങ്കിലും അകമെ എന്റെ മകളാണു. എന്റെ മകൾ എന്റെ അടുക്കൽ താമസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ അവരെത്തിനു വഴിയിൽ കിടന്നു വൃഥാ ചാകുന്നു.

(എന്നോടായിട്ടു) നീ കുഞ്ചാനയ്ക്കു കാഴ്ച അണയ്ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ഉറുമ്പായിട്ടു വന്നു നിന്റെ മുമ്പത്തു കിടക്കും. നീ തൂക്കുമ്പോൾ (കുഞ്ചാന) താഴെപോകും പോകട്ടെ. നീ പടിഞ്ഞാട്ടു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഒരു ചൊള്ളനായിട്ടുവന്നു നിന്റെ മുമ്പത്തു കുത്തും. രണ്ടു കൈകൊണ്ടു “നീ” തൂക്കും അപ്പോൾ താഴെ പോകും, താഴെപ്പോയാൽ “നീ” അഗ്നിനരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതാ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം വരുന്നു, ഇപ്പോൾ അവിടെ ഇരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു ക്ഷീണം ഉണ്ടെന്നു രോന്നുന്നു, ഇനിക്കു ക്ഷീണം ഇല്ല.

(അപ്പോഴേക്കു) അഞ്ചാം നിങ്ങളുടെ പിതാവു വരുന്നെന്നു പറഞ്ഞു ഉരുണ്ടുവീണു. വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റു ഇറിയും ആക്ഷേപിക്കയില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവു വലിയവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കാലു നിലത്തടിച്ച് ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാമെന്നു മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. (പിന്നീട്) ഇനിക്കു ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയാൽ കൊള്ളാം, പ്രത്യേകം യാകോബായകാരനാകുന്നതിന്നത്രെ. എന്നാൽ എന്നെ മാമോദീസാ മുക്കുവാൻ പട്ടുകാരനല്ല.

(സുത്താൻ തിരുമേനിയോടു പറയുന്നതുപോലെ) ഇനിയും റം പ്രാവശ്യം കൂടി എന്തിനെന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു, നിന്റെ ദാസന്റെ ഭക്തികൊണ്ടു ഞാൻ വളരെ വിഷമിച്ചു, രണ്ടു ദിവസം അവനെ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി. ഇവന്റെ ക്ഷീണം കണ്ടിട്ടു കെറിയാനാ വായിക്കുമ്പോൾ നമസ്കാരത്തിനു വന്നാൽ മതിയെന്നു ഒരു സഹോദരൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. ഈ ചെറിയ വാസസമയം ഇനിക്കു കിട്ടിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നെ അയക്കുന്നു എങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ വാസസമയത്തേക്കു എന്നെ അയക്കണമെ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവേ! അവിടത്തെ ദാസന്റെ ചങ്കിനു വളരെ വേദന പിടിപ്പിക്കും. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവേ! ഞാൻ മാത്രം നിന്നോടു ഇത്രയും വാദിച്ചുള്ളു അതുകൊണ്ടാകുന്നുവോ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു. ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ഉരുണ്ടുവീണു, ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു ഞരകം വലിയും കൈകാൽ ഇടുതല്ലുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റിരുന്നു ഇനിക്കു കുറെ വെള്ളം തരുമോ (തന്നത്താൻ) ഉപ്പു തരും നിങ്ങൾ മഹാ കഠിനന്മാരാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അല്പം പോലും ദയയില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ (തിരുമേനിയോടു എന്നപോലെ) അഞ്ചാം അനുവദിക്കണമെന്നു ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ, എന്തിനെന്നെന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അവിടത്തെ ദാസനെ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും മറ്റും മുടകിയ്ക്കുന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു, ക്ഷമിക്കയില്ലെന്നു ഇനിക്കു അറിയാം. ഇന്നു സന്ധ്യനമസ്കാരത്തിനു മൂന്നു പ്രാവശ്യമെ നിന്റെ ദാസനെ കൊണ്ടു ഞാൻ കുന്ദിച്ച് കൊള്ളു. നിന്റെ ദാസൻ ഇന്നു ഒരു ഗോളെൻ ചരിത്രം വായിച്ചിട്ടു മുഴുവനാകാതെ ഇരുന്നതും ഞാനാണു. (അങ്ങോട്ടായിട്ടു) നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ നിമിത്തമായിട്ടു പലരും ഭക്തന്മാരായി തീരുന്നുണ്ടു. നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെയും ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചു പിന്നെ നിങ്ങളെ ഞാൻ വെച്ചുകൊള്ളാം.

ഞാ—നീ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കയില്ല.

സാ—നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു ഇനി ഒക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ജവത്തിലാകുന്നു ഇരിക്കുന്നതെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ ചെറുപ്പത്തിൽ എന്റെ

ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിച്ചുവരട്ടെ, നിങ്ങളുടെ ഈ സഹോദരനേയും വേറൊരു സഹോദരനേയും ഇന്നു കാലത്തെ കഞ്ഞി കുടിപ്പിച്ചുതു ഞാനാകുന്നു, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ക്രൂര കഞ്ഞി കുടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ അവർക്കു ക്ഷീണ് വരുത്തിച്ചു. തോമ്മാസു ശൈശ്വം ഒരുവിധം നല്ല ശൈശ്വമാണെന്നു, ഇവന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവൻ പോയിരിക്കുകയാണെന്നു, ഇപ്പോൾ ഇവൻ തോമ്മാസുശൈശ്വനോടുകൂടെയാണെന്നു കരുതുന്നതു, ഇവൻ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരം വന്നിട്ടില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇനിക്കു വേണ്ടി നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കൂ.

ഞാൻ—നിന്റെ കഷ്ടത കാണുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമത്രെ.

സാ—എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ വേണ്ടി എങ്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കൂ. അതുകൊണ്ടു ഇനിക്കും ആശ്വാസം ഉണ്ടാകുമല്ലോ.

ഞാൻ—ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആർക്കുവേണ്ടിയും അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല.

സാ—ഞാൻ ഇവനെ കൊണ്ടുപോകും, നിങ്ങളുടെ പിതാവു തരികയില്ല. ചുറ്റും മുളയ്ക്കുകൊണ്ടു വേലി കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു, എന്നാൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നു അതു അടയ്ക്കേണ്ടതു ഇവനാകുന്നു, ആ വാതിൽ വഴിയായി ഞാൻ ഇവനിൽ പ്രവേശിച്ചു, അതു അടയ്ക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ നോക്കും. (വീണ്ടും) നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു കൊടും വാദ്യവും ജല്പമല്ല.

ഞാൻ—എന്റെ പിതാവിന്നു ആത്മീകത്തിലുള്ളതു മതി.

സാ—എന്നെ ഏതു യോഗ്യത കൊടും കഴലുമായി പ്രോഷിക്കുന്നുണ്ടു. കൊരട്ടിപ്പേരും എന്റെ ഭവനമാകുന്നു അവിടെ എന്റെ മകൾ ധാരാളമുണ്ടു. (വീണ്ടും) ഞാൻ ഇവിടം പൊളിക്കും.

ഞാൻ—നീയും നിന്റെ അപ്പനും കൂടി വിചാരിച്ചാൽ ഇതു പൊളിക്കയില്ല.

സാ—ഉൾത്തോളം ദൈവാലയം പൊളിച്ചുതു ഞാനാകുന്നു.

ഞാൻ—ശപിക്കപ്പെട്ട ദുഷ്ടാ അതു എന്റെ കർത്താവിന്റെ ശാപംകൊണ്ടാകുന്നു പൊളിക്കത്തക്കതു.

സാ—കിണറിൽ വീഴുമ്പോൾ കാലു തെറിക്കാണെന്നു പറയുന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങളുടെ പതിവാണു. സെബസ്ത്യാനിലെ നാലു സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ തിന്റെ കയറിലേക്കു ഞാൻ മുഖം തിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനും മറ്റൊരു ഏപ്രസ്ത്യസിലെ സാക്ഷികാരായ ഏതു പൈതങ്ങളെ കല്ലടാവിൽ ഇട്ടു അടപ്പിച്ചതും ഗീപറ്റഗീസ്സു സഹോദരനെ പുറത്തു കല്ലടക്കിയതും ഞാനാണു. കൊച്ചെറമ്പാച്ചൻ ഈ വക ചരിത്രങ്ങളൊക്കെ അടിക്കുന്നതു ഏല്പാവരം വളരെ ഭക്തിയായി വായിച്ചുവരുന്നുണ്ടു. കൊച്ചെറമ്പാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ഇവൻ കയറുമ്പോൾ ഇവൻ വളരെ ഭയവും ഭക്തിയും ഉണ്ടു. ഇവരൊരു ഗോത്രക്കാരാണെന്നു തോന്നുന്നു. നരകവും സ്വർഗ്ഗവും ഉണ്ടല്ലോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു, എന്നാൽ അതു നോക്കി മറിച്ചാണു നരകത്തിൽ സന്തോഷവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദുഃഖവും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ നിങ്ങൾ വന്ദിച്ചിട്ടു എന്നാണു പ്രയോജനം മപ്പില്ല, ക്ഷാമം കഠിനമാകുന്നു, എന്നെ സേവിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ഏതു നന്നായിരുന്നു. (നാം സമയത്തു വലിയ ഭക്ത്യം ഉണ്ടായി) (സാന്താൻ വീണ്ടും) ഇനിയും നിങ്ങളുടെ പിതാവു വരുമ്പോൾ എന്നെ ഇവിടെനിന്നു ഇറക്കും, നിങ്ങളുടെ ഈ സഹോദരന്റെ കാലിനും, കയ്ക്കും, ചങ്കിനും ഞാൻ വളരെ വേദന വിട്ടിട്ടു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവിന്നു അതു സൗഖ്യമാകുവാൻ കഴിയും.

ഇന്നു മഠം വഹായിലെ വിരികൾ മടക്കത്തെ ഇരിപ്പാൻ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതു ഞാനാകുന്നു, അതുകൊണ്ടു വേറൊരു സഹോദരൻ ഈ സഹോദരനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വിരികൾ മടക്കിയതു. ഇതിനിടയിൽ ഇവനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഞാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ഞാൻ അന്ധകാരത്തിന്നടുത്തുവന്നാകുന്നു, വെളിച്ചത്തോടു ഇനിക്കു സന്തോഷമില്ല വിളക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു. ഇവൻ പടംകൊടുത്തപ്പോൾ പുതുജീവിതം താമസിച്ച് തപസിച്ച് റിയോണെ ഞാൻ അറിയും ഞാൻ അവന്റെ പിടലിക്കു ഒന്നു പിടിക്കും. (വീണ്ടും) അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവു വരുന്നു എന്നെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു അയപ്പാൻ വരുന്നു. അകമ്പടിക്കാരനെ നോക്കൂ.

കാൻ നിറുത്തിട്ടുണ്ടു്. വലിയ പ്രഭയോടു എന്നെ ഇവിടെനിന്നു തുടിക്കളവാൻ വരുന്നു, അഞ്ചു ഞാൻ പോകുന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ ഇരുമുനയുള്ള ഒരു വാൾ ഉണ്ടു് അതെടുപ്പാൻ എന്റെ ദൂതന്മാരെ ഞാൻ അയച്ചിട്ടുണ്ടു് പക്ഷെ അതു കിട്ടുകയില്ല. അടുക്കുംതോറും ചൂടു സഫിപ്പാൻ പാടില്ല, നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ കത്താലും കൂടെ ഇനിക്കു ഇരുമുനവാൾ അയക്കുന്നു. അഞ്ചു ഞാൻ മഞ്ഞുകുടപോലെയും നെയ് പോലെയും മെഴുകുപോലെയും ഉരുകിപ്പോകുന്നു. (സാത്താൻ വീണ്ടും) നിങ്ങളുടെ പിതാവു തല തിരിക്കുന്നു എന്നോടുള്ള ഭയം കൊണ്ടായിരിക്കുമൊ, (അപ്പോഴേക്കു) അഞ്ചു ഇല്ലാ സമന്തോപ്പോലെയൊ അധികാരിയെപ്പോലെയൊ ഞാൻ സംസാരിച്ചില്ലാ എന്നു താഴാഴ് മയോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് നിലത്തു ഉരുണ്ടുപിണു കൈകൊണ്ടു തുടയിൽ കഠിനമായി അടിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം (ആരൊ കഠിനമായി ശാസിച്ചു ചോദിക്കുന്നതിന്നു ഉത്തരം പറയുന്നതുപോലെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു) അഞ്ചു ഇന്നു മൂന്നു ആയൊളു, അഞ്ചു...അല്ലെ...ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവേ! അതു പറയുകയില്ല....കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിൽ കഷ്ടപ്പെടാം കബറിന്റെ മുമ്പിലാണു് ഇരിക്കുന്നതു...എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അപ്പം തെക്കോട്ടു മാറി ഇരുന്നു, ആരൊ നീകിയിടുത്തുന്നതുപോലെ പെടുന്നു വടക്കോട്ടുതന്നെ മാറിയിരുന്നു മുമ്പിലിരുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നുവൊ എന്നു പറഞ്ഞു നിലത്തുവീണു. വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റാറെ (കഠിനമായ ഉപദ്രവം നേരിടിക്കുന്നു എന്നു കാഴ്ചക്കാർക്കു തോന്നത്തക്കവണ്ണം) അഞ്ചു..... ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാമെ. നിന്റെ പിതാവു എന്റെ പിതാവിനെ കാലത്തിനുദൂരവു നശിപ്പിച്ചതുപോലെ നീ എന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നുവൊ ഞാൻ ആരിലും പ്രവേശിക്കുകയില്ല. നിന്റെ ദാസന്മാരെ ഞാൻ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല ഇനികിവിടെ ഒരു കാഴ്ചവുമില്ലാ ഞാൻ തീനരകത്തിലേക്കു പോകുന്നു....അവിടത്തെ ഇഷ്ടമുള്ള തോമ്മാസുശെമ്മാശ്ശൻ, അവിടത്തെ ഇഷ്ടമുള്ള തോമ്മാസു ശെമ്മാശ്ശൻ, ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരും അവിടത്തേക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവരാകുന്നു. ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാമെ എന്നു ഓടിപ്പോയി വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി മറിഞ്ഞുവീണ സാത്താൻ പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്തു. (പുനഃസ്മരണാൻ)

ശെമ്മാച്ചൻ വെളിച്ചം വീണപ്പോൾ അയാൾ കണ്ടതായി പറഞ്ഞതു നാഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧-ാം പ്രാവശ്യം. തിരുമേനി കിഴക്കു നിന്നും വെള്ളവസ്ത്രത്തോടെ വലത്തു കയ്യിൽ സ്ത്രീബാലയും ഇടത്തുകയ്യിൽ ഇരട്ടപ്പത്തിയുള്ള ഒരു വടിയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു മേൽഭാഗത്തു കൂടി വന്നു. കഴുത്തിൽ ഒരു കുരിശും ഉണ്ടായിരുന്നു. മകനെ! ഭയപ്പെടണ്ടാ എന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചു. തിരുമേനി എന്നെ കൈവിടുകയില്ലാ എന്നു ഇനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടു് എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്കു കൈ നീട്ടി, * അപ്പോൾ തിരുമേനി സാത്താനോടു ശപിതപ്പെട്ടവനെ കത്താവിന്റെ ദാസനിൽ നീ എന്തുകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു സ്ത്രീബാലയെ എടുത്തു എന്നെ വാങ്ങി, തിരുമേനി എന്റെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു.

൨-ാം പ്രാവശ്യം. തിരുമേനി വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചു വടിയും സ്ത്രീബാലയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, ഈ സമയത്തു തിരുമേനിയുടെ മേലാലം കണ്ടിട്ടു അപ്പം പുസ്തനമുള്ളതു പോലെ തോന്നി. വടി തോളിൽ ചാരിക്കൊണ്ടു സ്ത്രീബാലയെ മുൻപിലത്തെപോലെ എന്നെ വാഴ്ത്തി മറയുകയും ചെയ്തു.

൩-ാം പ്രാവശ്യം. തിരുമേനി വളരെ ശോഭയുള്ള വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വടകാൽ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു ചുറ്റും നീല്പുണ്ടായിരുന്നു. കയ്യിൽ മിന്നുന്ന ഒരു ഇരുമുനവാളും പിടിച്ചിരുന്നു. അടുത്തുവന്നാറെ (സാത്താനോടായിട്ടു) ശപിതപ്പെട്ടവനെ! കത്താവിന്റെ ദാസന്മാരിൽ നിന്നു കെന്ത അധികാരം. നീ എന്തിനു

* ഒരിയ്ക്കൽ ശെമ്മാച്ചൻ കൈ നീട്ടി കബറുകൾ നേരെയുള്ള ജനലിന്റെ അഴിമേൽ കെട്ടിപിടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

എന്റെ പുത്രനിൽ പ്രവേശിച്ചു ശപിതപ്പെട്ടവനെ പോകാ എന്നു പറയുന്നതായി കേട്ടു. അതിന്റെശേഷം കച്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വാളുകൊണ്ടു സാത്തനെ ഓടുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു.

ഇതിന്റെ ശേഷം അന്നു രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ വലിയ പ്രകാശത്തോടുകൂടി തിരുമേനി അടുത്തുവന്നതായും സ്ത്രീബാക്കൊണ്ടു എന്നെതൊടുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ തിരുമേനിയുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. ദേഹത്തിൽ നൊമ്പരം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഏഴുനേല്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ തിരുമേനി എന്റെ കയ്യേൽ തൊടുകൊണ്ടു എന്നോ ദേഹത്തേൽ നൊമ്പരം ഉണ്ടോ. ഇതു ഇനിക്കു സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. തനിക്കു ഓജസ്സും മറ്റുള്ളവർക്കു വിശ്വാസത്തിനും കൂടിയത്രെ. ഇനിയും അശുഭാത്മാക്കളുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകയില്ല. വിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും മനുഷ്യാമകളുടെതിനെക്കാൾ അധികമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇനിയും പരീക്ഷ ഉണ്ടാകും ഭയപ്പെടേണ്ടോ. എന്നിപ്രകാരം കല്പിച്ചശേഷം സ്ത്രീബാക്കൊണ്ടു റൂൾമാ ചെയ്തു. ഉടനെ തിരുമേനി എന്റെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു. തിരുമേനി വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ പ്രകാശം കൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ കിടന്ന തപസ്സിചെറിയൊന്നെയും ഇനിക്കു നല്ലപോലെ കാണാമായിരുന്നു.

പിറ്റേദിവസം രാത്രി. ഞാൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ കുറഞ്ഞു തടിച്ച ഒരു കാപ്ലൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ടു എന്നോടു “എടാ” ഇങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞുകിടക്കാ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനിയെക്കാൾ ഇത്ര വലുവനായിട്ടു പറയുന്ന ജവൻ ആരാകുന്നു എന്നു എന്നിങ്ങു തോന്നി. വീണ്ടും അവൻ എന്നോടു കൊള്ളാം നിന്റെ മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതു നീ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണോ “എടാ” ഭോഷാ ഇനിക്കാകുന്നു അധികം ശക്തി. നീ എന്റെകൂടെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പിനു നമസ്കാരം വച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തിനാകുന്നു. കളിത്തുള്ള സമയം ഉറങ്ങുന്നതിനല്ലെ. ഇപ്പോൾ നിനക്കു വെളിപ്പിനു ഉറങ്ങുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഞാൻ നിന്നെ കൊണ്ടുപോകും, ഇന്നു നിന്നെ ഞാൻ പള്ളിയിൽ വിട്ടുകയ്യില്ല, നിന്നെ കൊണ്ടു കബ്ബാന അനുഭവിപ്പികയും ഇല്ല എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു കൊണ്ടു കണ്ണുരുടിയപ്പോൾ ഞാൻ കുരിശു വെച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു ഇതാകുന്നുവോ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം? ഇതുകൊണ്ടു എന്നു ഞാൻ ഫലം? ഇതുകൊണ്ടാണോ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവനോടു “നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്താനല്ല എന്റെ ഭയം തീർപ്പാകുന്നു. തിരുമേനി നിന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സാത്താൻ ലജ്ജയോടുകൂടെ എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പോയി.

രണ്ടാം ദിവസമാകുന്ന പെസഹാ വൃശാഴ്ച, രാത്രിയിൽ ഞാൻ നിലത്തു ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ തലേദിവസത്തെപ്പോലെ ഒരു കാപ്ലൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ടു എന്നോടു നീ എന്തിനായിട്ടാണു നിലത്തു കിടക്കുന്നത്. (തിരുമേനിയുടെ) കീഴിൽ ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ടു നിനക്കു നിന്റെ മെത്രാച്ചന്റെ കീഴിൽ കിടക്കരുതോ, ദുഃഖവെള്ളിപ്പാട്ടായിട്ടു (വേദാന്ത കീഴിലിനെ കാണിച്ചു) ഈ അച്ചൻ കീഴിലിന്റേ ലുലയൊ കിടക്കുന്നത്. വീണ്ടും ഇന്നലെ ഈ കീഴിലിന്റേ (തിരുമേനി കിടന്നുകീഴിൽ) ഒരു കുട കൊണ്ടുവന്നു വച്ചപ്പോൾ നീ അതെടുത്തു താഴെ വച്ചു. എന്തിനാ ആ കീഴിലിനു മേലു നോവുമൊ? നീ എന്നെ സേവിച്ചെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.

ഞാൻ—തിരുമേനിയുടെ കീഴിലിനെ ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ടു ഈ കീഴിലേൽ നീ തൊടാൻ ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കാം.

സാ—അതു കഴികയില്ല.

ഞാ—ഈ കീഴിലിനോളം ശക്തിയില്ലാത്ത നിന്നെ സേവിക്കുന്നത് എന്തിനു, അല്ലെങ്കിൽ നീ കബറിന്റെ വാതുകൽ പോയി ഒന്നു നില്ക്കുക.

സാ—അതും ഇനിക്കു കഴികയില്ല.

ഞാ—ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഏഴുനേറ്റിരുന്നു.

സാ—നീ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇനിക്കു നിന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാൻ എളുപ്പമാകുന്നു.

ഞാ—എന്നാൽ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കാം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു നിന്നു, നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ എന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാ എന്നു പറഞ്ഞു.

സാ—വേണ്ടാ കിടന്നുകൊള്ളുക. നിന്റെ രമ്പാച്ചൻ എന്നെ തൊഴിക്കാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിനക്കെന്നെ തൊഴിക്കാമോ? (എ)

ഞാ—നീ അടുത്തുവന്നാൽ ഞാൻ തൊഴിക്കാം.

സാ—വീണ്ടും അടുത്തുവരുന്നില്ലാ. നിന്റെ രമ്പാൻ വളരെ കള്ളം പറയും. പള്ളിയിൽചെന്നാൽ “എത്രാ” വായിക്കുമ്പോൾ ധൂപം വയ്ക്കാതെ ഞങ്ങൾ അന്നു നന്നായ ഈ ധൂപത്തെ കയ്യിലാക്കി മെ എന്നു പറയുന്നു. (൨) വീണ്ടും നിന്റെ രമ്പാൻ നിന്റെ അപ്പനെ ആക്ഷേപിച്ചില്ല. (൩) ഈ രമ്പാൻ പറയുന്നതു കേട്ടു നീ വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണോ. ശെമ്മാച്ചൻ പറയേൽ കുരിശു വരച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നാൽ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞതും നീ വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണോ? (൪) അതുകൊണ്ടു ഒരു ഫലവും ലഭ്യം. ഞാൻ നിന്നെ കൊണ്ടുപോകാം. വീണ്ടും സാത്താൻ, നിങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു ഇനിക്കു നില്പാൻ പാടില്ലാ. അപ്പസമയമെ ഉള്ളു:

ഞാ—അപ്പോൾ കിഴക്കെ ദാൻതലിൽ ഒരു ജരപ്പു കേട്ടു. നോക്കിയാറെ തിരുമേനി വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചു കഴുത്തേൽ ഒരു കുരിശു മായി മുറിയ്ക്കുകത്തക്ക കടന്നു വന്നു. തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽ അഗ്നിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി എന്റെ അടുക്കലേക്കു അടുത്തുവന്നാറെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റാൻ ഭാവിച്ചു, അപ്പോൾ കൈകൊണ്ടു എന്നോടു ഇരിപ്പാൻ ആഗ്രഹം കാണിച്ചു കല്പിച്ചിട്ടും (തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഓർത്തു ഞാൻ ഇരിപ്പാൻ സംശയിച്ചു) തലേദിവസം ദേഹനൊമ്പരംകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റില്ലാ. ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു വലിയ നൊമ്പരം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടു ഇരിക്കാഞ്ഞതാണ്. അപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോടു അനുസരിക മാത്രം ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അനുസരിക്കുന്നതു ബലിയെക്കാളും ചെലവിക്കൊള്ളുന്നതു മൂടാടുകഴികെ കൊഴുപ്പിനെക്കാളും നല്ലതാകുന്നു. എന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇരുന്നു. വീണ്ടും എന്നോടു ഭയപ്പെട്ടോടോ എന്നുകല്പിച്ചു. പിന്നീടു തിരുമേനി കോപത്തോടു പിശാചിന്റെ അടുക്കലേക്കു അടുത്തുചെന്നു ശപിതപ്പെട്ടവനെ കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരിൽ നിന്നെടുത്തുകൊണ്ടു. നീ എന്തിനു ഇവിടെ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു അവന്റെ മുടിക്കു ചുറ്റിപിടിച്ച് കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വാളുകൊണ്ടു വെട്ടിയുടഞ്ഞി, അപ്പോൾ സാത്താൻ കനിയുകയും മറികയും മൂളുകയും ഞരങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുമേനി സാത്താനെ വെട്ടുന്ന സമയത്തു തിരുമേനിയുടെ കപ്പായം പറക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. തിരുമേനി സാത്താനെ വളരെ നേരം വെട്ടിയശേഷം ശപിതപ്പെട്ടവനെ പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടുക

(എ) തലേദിവസം ഞാൻ പിശാചിനെ കണ്ടവിവരം രമ്പാച്ചനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ തനിക്കു അവന്റെ മുഖത്തു ഒരു തൊഴി കൊടുപ്പാൻ ചിന്തിച്ചു എന്നു രമ്പാച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.

(൨) ഈ സമയത്തു സാധാരണ ധൂപം വൈകു പതിവില്ലാ.

(൩) എന്റെ അപ്പൻ പട്ടം മാറി എഴുന്നേറ്റിന്നു പാത്രീയകീസുബാവാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ മാമോദീസാ മുഴുകുന്നമെന്നു ബാവാ കല്പിക്കയും അപ്പൻ ഉടനെ അതിനെ സമ്മതിച്ചു മാമോദീസാ മുങ്ങുകയും ചെയ്തു. വിവരം രമ്പാച്ചൻ തലേദിവസം അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.

(൪) ഞാൻ കിടക്കുമ്പോൾ പായുടെ നാലുവശത്തും കുരിശുകൾ വരച്ചു കൊണ്ടു കിടക്കുന്നതിന്നു രോമ്മാസുശെമ്മാശ്വൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജനൽവാതുകൾക്കുടി വടകോട്ടു എറിഞ്ഞതായും സാത്താൻ നിലത്തുവീണു എഴുന്നേറ്റു ഓടിപ്പോകുംവഴി അപ്പൊസ്തോൾ പുറകോട്ടു രിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു.

അതിന്റെശേഷം രിരുമേനി ചുൻറ അടുക്കലേക്കു അടുത്തുവന്നു എന്നൊടു അവിശ്വാസിയായിരിക്കാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കാ. ഈ കാഴ്ചം (൧) ഇനിക്കു സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ലാ. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്നു രാൻ എന്നു വേഗം മറന്നുകളയും. ഈ നൊമ്പരംകൊണ്ടു ജനനകമ്പിടീലിന്നും മറ്റും തടസ്സം വരികയില്ലാ. അവനെ ഇനിക്കു നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ലാ. അവനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി നശിപ്പിക്കണമെന്നുവെച്ചിട്ടത്രെ, അവനു ഭൂമിയിൽനിന്നു ഒരു മുഴംപോലും ഉയന്നു നടപ്പാൻ അധികാരം ഇല്ലാ. അതിന്റെ ശേഷം നിലത്തു ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു എന്റോടായിട്ടു ഇനിയും ഇവിടെ കിടക്കേണ്ടാ എന്നു കല്പിച്ചശേഷം രിരുമേനി എന്റെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു.

ചെറിയമഠത്തിൽ യാക്കോബുശെമ്മാതു.

ഒരു ഉപദേശം.

ചെന്നിത്തല.

൨൦. ൭. ൧൮൯൦.

പ്രിയപ്പെട്ട സാർ അവർക്കളെ! തെക്കൻഭിക്കുകളെ വിട്ടു വടകൻ പ്രദേശങ്ങളിലൊ മറ്റൊ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉപദേശപ്പോക്കുകളിൽ ഒരുവനായ മിസ്റ്റർ എ. ജെ. ഷിയിവിരാ (ഇടമണ്ണി) ഇതാ വന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടരെക്കുറിച്ചു വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമെങ്കിലും ഇവിടെ നടന്ന പ്രസംഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു സ്വല്പമായി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതു അവിഹിതമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതായി ജദ്രൂഹത്തെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നവരെയും രണ്ടാമതായി പ്രസംഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചു എഴുതുന്നു.

മുൻപിന്നാലെ ചെന്നിത്തല പള്ളിയിൽ ചേർന്നുനടന്നവന്ന മണകാട്ടു മത്തായി എന്ന ആൾ ഈ ദേശങ്ങളിൽ രക്ഷികളെപ്പോലെയെങ്കിലും മാർഗ്ഗദർശികളായിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ വേഡ്വിസ് മുതലായവരുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി ആ കൂട്ടത്തിലും അനന്തരം രക്ഷ പോരാഞ്ഞിട്ടൊ എന്നൊ രക്ഷണീയസൈന്യക്കാരുടെ പിമ്പെയും പിന്നെയും മുൻ പറഞ്ഞ യാക്കോബുരുടെ പള്ളിയിലും ഉൾപ്പെട്ടു നടന്നവരുന്മേൽ ടി. പള്ളിയിൽ ഉപദേശവേല നടത്തിവരുന്ന ഒരാൾ കൂടി കൂട്ടുകാരനായിത്തീർന്നു അവസരത്തിലാണു കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ മാർവേലികരവച്ചു ഉപദേശികളുടെ ഒരു കൂട്ടം ഉണ്ടായതു. ആ യോഗത്തിൽവെച്ചു ഇവരുടെ നടപടിയെ സംബന്ധിച്ചു ഒരാൾ പ്രസ്താവിക്കയും അതനുസരിച്ചു വ. ടി. ശ്രീ. വടശ്ശേരിൽ ഗീവറ്റു ഗീസു റമ്പാസ്സൻ അവർക്കു ചോദ്യം ചെയ്യുതിൽ ചെന്നു തെളിയുകയും ചെയ്തു. യാൽ മൂന്നു ആഴ്ച വടക്കുകക്കുളിൽ ടി. പള്ളിയിൽനിന്നു വെളികിറങ്ങേണ്ടിവന്നു. അപ്പൊൾ മൂന്നു നാലു വീട്ടുകാരെ കൂടി പറഞ്ഞിളകി ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനുശ്വാഹിച്ചതിൽ അതു വിഫലമായി പൂർവ്വസാന്നിദ്ധ്യം. ഇപ്പൊൾ നവീകരണപള്ളിയായ ചെറുകോൽ പള്ളിയിൽ ചേർന്നുനടക്കുകയാണു. ഇവരാണു ഉപദേശിക്കാവുകകളെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു.

ഉപദേശപ്പാവു. വായനക്കാർ ഈയിട കണ്ടിരിക്കുമോ എന്തൊ: യോഗ്യൻതന്നെ. അടിനയങ്ങൾ കാണേണ്ടതാണു. പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിന്നും രസമുണ്ടു. ഫലിതരസം നന്നായി പ്രയോഗിക്കും. ശനിയാഴ്ച രാത്രി എട്ടര മണിക്കു യോഗം ആരംഭിച്ചു സമയം മുൻ പറഞ്ഞ മണകാട്ടുതന്നെ. കേൾവികാരമായി ചെറുകോൽകാരൻ ഒരു ചെമ്മാസ്സൻ ഉണ്ടു. കൂടാതെ ചെറുകോൽ മുതലായ സമയങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നു

വരായി സ്രീപുരുഷന്മാർ ഉൾപ്പെടെ നൂറോളം ആളുകളുണ്ടു്. തലേദിവസത്തെ ഉപദേശത്തെ തുടർന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്ന എങ്കിൽ..... അവൻ വിശ്വസനം നീതിമാനും ആകുന്നു. (൧. യോഹ. ൧-൨) എന്ന വാക്യം എടുത്തു വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അവൻ ആരെ എന്നു ചോദ്യം ഇട്ടു. ക്രിസ്തു എന്നത്തരം പറയിച്ചിട്ടു, അപ്പൊസ്തോലന്മാരെ നോക്കുകയായി. അവരാര? അവർക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാം. (യോഹ. ൨൦. ൨൨, ൨൩) നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങളെ പിടിക്കുന്നുവോ അവ പിടിക്കപ്പെടും. ആരുടെ പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നുവോ അവ മോചിക്കപ്പെടും എന്ന വായിച്ചു:

വ്യാഖ്യാനം:—പാപങ്ങൾ പിടിക്ക എന്നുള്ളതു എന്തെന്നാൽ; ഞാൻ ഒരത്തന്നെ കണ്ടു്. കള്ളം പറയരുതു, മോഷ്ടികരുതു ജ്ഞാനെ ചെയ്യാൽ ദൈവം ശിക്ഷിയ്ക്കും എന്നിപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു. അവൻ അനുസരിച്ചില്ലാ. ഉടൻ മരിച്ചുപോയി. അവനെ ശിക്ഷ ഉണ്ടോ? ഉണ്ടു് എന്നത്തരം. പാപങ്ങൾ മോചിക: ഞാൻ വേറെ അവനെ കണ്ടു് ഉപദേശിച്ചു, അവൻ അനുസരിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അവനും മരിച്ചുപോയി, അവനു രക്ഷ ഉണ്ടോ? ഉണ്ടു് എന്നത്തരം ഇതാണു പാപങ്ങൾ മോചിക്കയും പിടിക്കയും, അതായതു അവർക്കു അറിയിപ്പിന്റെ ഭൂതകളാണു ഉള്ളതു അവർ പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും മറ്റും ചെയ്യിട്ടുള്ളതല്ലാതെ പാപമോചനം വരുത്തിട്ടുണ്ടോ? ഉത്തരം ഇല്ലാ. നമുക്കുള്ളതു എന്തു? അറിയിപ്പിൻ ഭൂതകൾ “മേൽ കാണിച്ചു വാക്യങ്ങളാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ ആചാര്യന്മാരെ (സ്വന്തശക്തിയാലല്ലാ) മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ പാപമോചനത്തിന്നു അധികാരമുള്ളവരായി കർത്താവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ആക്ഷം ഏറെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൂടാതെ തന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. (മത്തായി ൧൬. ൧൯. ൧൮. ൧൮. കൂടി നോക്കുവിൻ) അപ്പൊസ്തോലന്മാരിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അധികാരത്തെ പിൻതുടർച്ചകാരായ ആചാര്യന്മാർക്കു അവർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ജനേവരെയും വിശുദ്ധ സഭയിൽ നിലനിന്നുവരുന്നതുമാകുന്നു.”

മേ! ഉപദേശാവവർകളെ! അപ്പൊസ്തോലന്മാർക്കും നിങ്ങൾക്കും അറിയിപ്പിന്റെ ഭൂതകളാണു ഉള്ളതെങ്കിൽ വ്യത്യസ്തം ഒന്നിലും ഇല്ലയോ? അങ്ങെ മുൻപിൽ ജരിക്കുന്ന ആളിനെ ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അദ്ദേഹം ഹൃദയം ഇരിക്കുന്നു? കസേരയിൽ. നിങ്ങളിൽ പ്രായക്രമമുണ്ടോ? ഇല്ല കുറവാണു്. മറ്റു കേൾവികാരിൽ പ്രായക്രമമുള്ളവർ ഹൃദയം ഇരിക്കുന്നു? നിലത്ത്. അയാളെ മാത്രം എന്തുകൊണ്ടു് കസേരയിൽ ഇരുത്തി? അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ എന്തു കാണുന്നു. പട്ടം ജല്ലെ? ഉണ്ടു്. സാധാരണ വസ്ത്രമാണോ അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു? അല്ലാ. കപ്പായാണു്. ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഉള്ള വേഷത്തിൽ നവീകരണസമുദായത്തിൽ വേറെ വല്ലവരുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരാര? അവരുടെ വേരെന്തു? അവരുടെയും നിങ്ങളുടെയും ജോലി ഒന്നുതന്നെയോ? എങ്കിൽ അവരുടെ വേഷം നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെവേഷം അവരും ഏകമെ. ഇതു സാധ്യമോ? സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ കാരണം എന്തു? ആലോചിയ്ക്കൂ.

രക്ഷ വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തം:—എന്തെങ്കിലും സംഗതി വശാൽ ജീവപയ്യന്തം തടവുകാരനെ വിട്ടുനീക്കു കല്പനയായി. ഉടൻ ജയിലർ അതിനെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുന്നു. ഉടനെ അവൻ എന്തു വേണും? വിശ്വസിച്ചു ഇറങ്ങിപ്പോരണം. അപ്പോൾ രക്ഷ വിശ്വാസത്താൽ ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലെ? അതേ അതേ.

ഞാൻ ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സാർ അവർകളെ! വിശ്വസിച്ചിട്ടു അറൻ എന്തു ചെയ്യണം? മുൻസമിതിയിൽ അവിടെ തന്നെ കിടന്നോളുകയോ? അല്ലാ ജാണിപ്പെരികതന്നെയല്ലോ വേണ്ടതു് ഈ ഇറങ്ങിപ്പോരിക എന്നുള്ളതു് എന്തിനെ കുറിക്കുന്നു. അവന്റെ കാലുകൾ ഓരോന്നു ഏടുത്തുവെച്ചു നടക്കുന്നു. അതിനാൽ ദേശാന്തരസംസ്കൃതം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെ? ഇതു ഒരു പ്രാപ്തിമാകുമോ? ലൂക്കൊ. ൨൨. ൧൯-ൽ ഇതിനെ നിങ്ങൾ എന്റെ ഓർമ്മയായിട്ടു ചെയ്യുന്നവരാകവിൻ, എന്നു കാണുന്നു. ഓർമ്മിപ്പിൻ എന്നല്ലാ, ഓർമ്മയായി ചെയ്യിൻ, എന്നത്രെ ഓർമ്മ എന്നുള്ളതു മനസ്സിലുള്ള ഒരു വികാരമാണു്. സമീപചിത്തന്മാരെങ്കിൽ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കേൽ

വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. പോരായ്മയിൽ വേദപുസ്തകം ഉണ്ടു്. എന്നും വായിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ. എന്നാൽ അതു പോരാ. ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെപ്പിൻ എന്നാണ് യാക്കോ- ൨. ൧൭. ൨൬. അപ്രകാരം പ്രാപ്തത്തിക്രമാന്ത വിശ്വാസവും അതു തന്നെ മരിച്ചതാകുന്നു. അത്താവില്ലാത്ത ശരീരം മരിച്ചതായിരിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രാപ്തത്തികളില്ലാത്ത വിശ്വാസവും മരിച്ചതാകുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളാൽ വിശ്വാസം മാത്രം പോരാ എന്നു വ്യക്തം. യാക്കോ- ൨. ൨൦. ൨൨. അബ്രാഹാം പുത്രനായ ഇസഹാക്കിനെ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ കരോറിയതിനാൽ പ്രാപ്തത്തികളാൽ അല്ലയോ അവൻ നീരീകരിക്കപ്പെട്ടതു. അവന്റെ വിശ്വാസം പ്രാപ്തത്തികൾക്കു സഹായിച്ചു എന്നും പ്രാപ്തത്തികളാൽ അവന്റെ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി എന്നും നീ കാണുന്നു: ഈ വാക്യങ്ങളാൽ രക്ഷയ്ക്കു ആസ്പദമായി വിശ്വാസം മാത്രം മതിയെന്നുള്ള ഉപദേശത്തിന്റെ വിലയെ അതുകൂടി അനുമാനിക്കാവുന്നതാണു്.

മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയനിവാരണത്തിനായി സമയം നിശ്ചയിച്ചു മറുപടി കിട്ടണമെന്നു സമയം സൺഡെസ്കൂൾ മാസ്റ്റർ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ സമയം കൊടുത്തിട്ടില്ലാ. ഉപദേശി അവർകളുടെ മറുപടിച്ചുതന്നു് രാപ്പൊഴി കാണുന്നപ്രകാരമാണു്. നവീകരണ സമുദായകാരു് യാക്കോബ്യരും തമ്മിൽ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുള്ളതാണു്. ഇന്നു മൂന്നു യോഗം നടത്താനുണ്ടു്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു മികവുറപ്പും സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർക്കു ചിരിക്കുന്നതിനല്ലാതെ സമയം കിട്ടുകില്ലാ. നാടകത്തിൽ വിദ്യക്കന്റെ പുറപ്പാട്ടു് സമയങ്ങളിൽ എങ്ങിനെയൊ അപ്രകാരം ചിരിപ്പിച്ചുകളയും. അതാണു് ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു വിവേചനം ചെയ്യുന്നതിനു തരം കിട്ടാത്തതു്. ഇടമണ്ണിതന്നെ സർവ്വസ്വവും എന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം സത്യമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ലാ. മനോരഞ്ജന രഞ്ജനയെങ്കിൽ ചാണൊപ്പാട്ടയും ചമ്മന്തി.

ഒടുവിലത്തെ പ്രാർത്ഥനയിലാണു് ആളുകളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതു്. അപ്പൊൾ വല്ലവരും അവിടെങ്ങാനും ഇരുന്നു ഒന്നു മുളിയേക്കും. അപ്പൊൾ ഉപദേശിതന്നെ, എത്രത്തോളം കഴിയുമൊ അത്ര ഉച്ചത്തിൽ പാട്ടു തുടങ്ങും. അതിനെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ ചിലരും തുടങ്ങുമൊഴെയ്ക്കു ചിലരെല്ലാം സാക്ഷി പറകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആയി. യോഗവും അവസാനിച്ചു സമയവും ൧൧ മണി ആയി.

ഇവിടെ യോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു മൂന്നു ദിവസത്തോളമായി, അടുത്തദിവസം കൂടി ഉണ്ടെന്നാണു് കേട്ടതു്. ഇദ്ദേഹത്തെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം യാക്കോബ്യരിൽനിന്നും ആളുകളെ മോക്ഷമെന്നുള്ളതാണു് എന്നു തോന്നുന്നു. ഫലിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ലാ. ഇതിനു മുൻപിലും മിസ്റ്റർ വേഡ്സ് വത്ത് മുതലായവരെ കൊണ്ടുവരികയും യോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അന്നു വല്ല ഫലവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എങ്കിൽ മാത്രമെ ഇപ്പൊഴത്തെതിനെക്കുറിച്ചു ആശങ്കിക്കാൻ അവകാശമുള്ളു. അതിനാൽ ഇതു് നിഷ്പലം: ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉപദേശത്തെ കേട്ടു ഭ്രമിയ്ക്കുന്നവർ ചെന്നിത്തലയിൽ ഇല്ലെന്നു നല്ലതിന്മണ്ണം കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ.

V.

പള്ളിയിൽ പോകുന്നത് എന്തിനു.

(ലിവിങ്ങ് ചർച്ച എന്ന അംഗീയാ പത്രത്തിൽനിന്നു)

പള്ളിയിൽ പോകാമെന്നു ആരെ ഒരുവൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവനു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി എന്നു സങ്കീർത്തനകർത്താവു പറയുന്നു, “കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകാമെന്നു അവർക്കു നോട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇന്നിങ്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി, എന്നാണു ദാവീദിന്റെ വാക്കു. ക്രിസ്തു ശാസിക്കും പള്ളിയിൽ പോക്കു ഇതുപോലെ സന്തോഷകരമായിരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതി

യാകുന്നു. എങ്കിലും ക്രിസ്തുാനിക്സ് എന്ന പരയുന്നവരിൽ എത്രപേർ പള്ളി ഒരു ഉപദ്രവമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു എന്നു പറയാൻ കണ്ടുകിട്ട. ചിലർ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടും മൂന്നും ആഴ്ച കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ പള്ളിയിൽ പോയേക്കാം, ചിലർ വലിയ നോമ്പിലെ പ്രധാന ദിവസങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വീട്ടിലിരിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണല്ലോ എന്നോർത്തു പള്ളി മിലേക്കു ബുദ്ധി കാട്ടുന്നു. അന്നാന്നത്തരീതം വിവാഹത്തിനും മാത്രം പള്ളി കണ്ടവരും ഉണ്ടായിരിക്കാം.

ഒരു വിധം ക്രമമായി പള്ളി ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പോകുന്ന പരിവൃദ്ധാദികളെപ്പോലെയെ ആതു സന്തോഷകരമായിരിക്കാൻ തക്ക ആനന്ദത്തോടുകൂടെ അല്ലാത്തവർ ഉണ്ടു്. ഇതു സന്തോഷാസ്വഭാവമായിരിക്കണമെങ്കിൽ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശവും ആനന്ദവും എന്നാണെന്നു ശരിയായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. വിദ്വാന്മാർ ശിശുവായിരുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ കാണാൻ വന്നപ്പോൾ അവർക്കു മുന്നേ ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പോയതു “വന്ദിപ്പാനും” “കാഴ്ച വെക്കാനും” ആയിരുന്നു. വാങ്ങുന്നപ്പോൾ കൊടുപ്പാൻ അവർ വന്നു. അവർ ചെന്നു കണ്ട രാജാവു ജഡകണ്ണുകളിൽ വിലയേറിയവയെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന മഹത്വങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തവനായി കാണപ്പെട്ടിട്ടും വിദ്വാന്മാർക്കു ഒട്ടും ഇഹലോകം നേരിടിച്ചു. ആരുനിബ്ബന്ധിച്ചിട്ടല്ല അവർ വന്നതു, രാജാവിനെ വന്ദിക്കണമെന്നു അവർതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു ചെന്നു. അവർ വന്ദിച്ചു, സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു തിരിച്ചുപോയി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ നാമും പള്ളിയിൽനിന്നു സന്തുഷ്ടന്മാരായി തിരിച്ചുപോകണമെങ്കിൽ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം ദൈവത്തെ വന്ദിപ്പാനാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം ഉണ്ടാകണം. പ്രസംഗം കേൾപ്പാനായിട്ടാണു നീ പള്ളിയിലേക്കു വരുന്നതെങ്കിൽ എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളും നിന്നെ രസിപ്പിക്കയില്ല. ചിലപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചും ചിലപ്പോൾ ഇഹലോകത്തോടുകൂടെയും നീ മടങ്ങേണ്ടി വരും. പാട്ടു കേൾക്കാനാണു വരുന്നതെങ്കിൽ ഇതും ഇഹലോകത്തിന്നു ജടയായേക്കാം. ദൈവത്തെ വന്ദിക്കണമെന്നുള്ള ആനന്ദത്തോടുകൂടെ നീ പള്ളിയിലേക്കു പോയാൽ പ്രസംഗത്തിന്റെ പൂർത്തയൊ സംഗീതത്തിന്റെ അംഗിയൊ നിന്നെ വെറുപ്പിക്കയില്ല. “പള്ളിയിൽ പോകാമെന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടായി” എന്നു നിനക്കു സധൈയ്യം പറയാം.

പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശം ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പരിയണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ ആരാധനയുടെ സാക്ഷാൽഭാവം എന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. ക്രിസ്തുാനികളുടെ സമ്പ്രദായമായ ആരാധന വിശുദ്ധ കർമ്മമായാകുന്നു. മൂന്നുവർഷംമുമ്പു വരെ സകല ക്രിസ്തുാനികളും ഈ തത്വം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പ്രൊത്തസ്റ്റാന്റു മതാന്തരവർത്താടു കൂടി വിശുദ്ധ കർമ്മമായെങ്കാൾ പ്രസംഗത്തിന്നു മാഹാത്മ്യം കൊടുത്തു. ഇതിന്റെ അവലംബം കാണാൻ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പള്ളിയിൽ വരണമെന്നു ഒരു പട്ടകാരൻ തന്റെ ഇടവകയിൽ ഒരുവനോടു പറഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഞാൻ എന്നിനാണു വരുന്നതെന്നു അവൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ വരണം എന്നു പട്ടകാരൻ പറയുന്നു എന്നു വിചാരിക. അവിടെ വന്നു പ്രസംഗം കേൾക്കാവു എന്നില്ല. വീട്ടിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു നിങ്ങളെക്കാൾ വളരെ വളരെ വിദ്വാന്മാർ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസംഗപുസ്തകം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാമെല്ലോ, ഇന്നാരുടെയും ഇന്നാരുടെയും പ്രസംഗപുസ്തകങ്ങൾ എന്റെ മേശയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പള്ളിയിൽവന്നു നിങ്ങളുടെ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടുള്ള ആവശ്യം എന്തു, എന്നിങ്ങനെ അവനു പറയാം. അപ്പോൾ പ്രസംഗി കേൾപ്പാനായി പള്ളിയിൽ പോകയെന്നുള്ളതു പള്ളിയിൽ പോകിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശമല്ലെന്നു വരും.

ഈ പട്ടകാരൻ സഭയുടെ തത്വം കുറെകൂടെ അറിഞ്ഞവനെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇടവകക്കാരനെ ക്ഷണിക്കുന്നത് തന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാനായിട്ടല്ല, നീ വന്നു ദൈവത്തെ വന്ദിക്ക എന്നു ക്ഷണിക്കും. ഇതുകൊണ്ടും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവൻ രൂപൂന്നുകയില്ല. “ഉപ്പു ദൈവത്തെ വന്ദിക്കേണ്ടതു എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു, എന്നാലും അതിനായി നിന്റെ പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിൽ വരേ

ഒരു ആവശ്യം എന്തു, വീട്ടിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടിൽ വെച്ചോ വയലിൽ വെച്ചോ അഭയം തേടുന്നുണ്ടോ എന്ന അവൻ സമാധാനം പറയും. ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നത് ഈ മലയിലുമല്ല ഉൾശ്ശേരിയിലുമല്ല ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമാണെന്നിരിക്കുമ്പോൾ വീട്ടിൽ വെച്ചോ കാട്ടിൽ വെച്ചോ അവൻ വന്ദിച്ചാൽ അതു അപ്രയോജനമാണെന്നു വരികയില്ല.

അപ്പോൾ ഒരു പട്ടികൂടെ മുന്പോട്ടുകയറേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ആപതനത്തിൽ എത്തുന്നപക്ഷം ആ പട്ടികാരൻറെ ക്ഷണത്തിന്നു, ശക്തിയും യുക്തിയും ഉണ്ടാകും. അതു എന്തെന്നുവെച്ചാൽ, ദൈവത്തിന്റെ സഭ മനുഷ്യരുടെ ഒരു വെറും കൂട്ടമല്ല, കർത്താവിനാൽ തന്നെ സമാപ്തപ്പെട്ടതും ലോകാവസാനത്തോളം തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ദിവ്യസമാപനമാകുന്നു. ഈ സഭയിൽ അല്ലെങ്കിൽ പള്ളിയിൽ കർത്താവിനാൽ തന്നെ അധികം ചെയ്യപ്പെട്ട ആചാര്യസമാനത്താൽ ശിശുക്കളെപ്പോലും ദിവ്യകാരുണ്യത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്നു താൻ തന്നെ സമാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായി ജീവൻ നൽകുന്ന കൂട്ടായ്മയുണ്ടു്. അതിശയകരമായ ഒരു കമ്മം താൻ സമാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ വിശുദ്ധ കബ്ബാനയെ താൻ സമാപിച്ചു എന്റെ വരവു വരെ ഇതിനെ നിങ്ങൾ ആചരിപ്പിൻ എന്നു താൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു ക്രിസ്തീയ ആരാധനയിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായതാകുന്നു എന്തെന്നാൽ ഇതിലും ഇതു മുഖാന്തരവും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ബലിയായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. നാം ദൈവത്തിന്നു സമർപ്പിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ബലിയും കാഴ്ചയും ഇതാകുന്നു. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വിശുദ്ധ ദിവസങ്ങളിലും നാം ദൈവത്തിന്നു സമർപ്പിക്കുവാൻ കിട്ടപ്പെട്ട കാഴ്ചയുമാകുന്നു ഇതു. ദൈവഭവനത്തിൽ പോകാതെയും താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ആചാര്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാൽ മാത്രം കഴിയ്ക്കാവുന്ന ഈ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെയും ഈ മുമ്പെ നട്ടത്തുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വിശുദ്ധ ദിവസങ്ങളിലും മുടങ്ങാതെ നീ പള്ളിയിലേക്കു വരിക എന്നു പട്ടികാരൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രസംഗത്തിന്നും പാട്ടിന്നും സമാധാനം പറഞ്ഞ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒഴികഴിവില്ല. അവൻ പള്ളിയിൽ പോകുമുമ്പായി.

പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശവും ആവശ്യവും ഇതിലാകുന്നു. കർത്താവു തന്നെ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ വിശുദ്ധ കബ്ബാന മൂലമായി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന്നു പള്ളിയിൽ പോകെ മതിയാവൂ. ആ സത്യം മനസ്സിൽ ധരിച്ചാൽ പള്ളിയിൽ പോകാതിരിക്കുന്നതിന്നു ആർക്കും ഒഴികഴിവു പറയാവുന്നതല്ല. കർത്താവിന്റെ ദിവസത്തിൽ നാം കർത്താവിനെ വന്ദിക്കുന്നതും വന്ദിക്കേണ്ടതും വിശുദ്ധ കബ്ബാന വഴിയായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കബ്ബാനയിൽ താൻ എഴുന്നള്ളുന്നു. മുഖമുഖമായി തന്നെ നാം ആരാധിക്കുന്നു. തന്റെ കഷ്ടാനുഭവം മൂലം നമുക്കു മോചനവും കൃപയും ലഭിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസംഗവും സംഗീതവും വേണ്ടതു തന്നെയെന്നിരിക്കുന്നതും വിശുദ്ധ കൂടാരമെന്നെങ്കാൾ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന വേറെ യാതൊരു ശിശുക്കളും ഇല്ല. ബലിപീഠത്തിന്മേൽ വിശുദ്ധ കബ്ബാനയിൽ കർത്താവു എഴുന്നള്ളുന്നു എന്നും തന്റെ കഷ്ടാനുഭവം മരണവും ഉയർപ്പും പിതാവായ ദൈവം ഓർത്തു നമുക്കു കരുണ തരുന്നതിന്നു വിശുദ്ധ കൂടാരം ഏകമാർഗ്ഗമാണെന്നും ക്രിസ്തീയ ആരാധനയുടെ പ്രധാന ഇരിപ്പിടം പ്രസംഗം പീഠമോ പ്രാർത്ഥനാപീഠമോ അല്ല ബലിപീഠമാകുന്നു എന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

തിരിക്കുന്ന കാലത്തു പള്ളിയും ആവശ്യമില്ല, പട്ടകാരും ആവശ്യമില്ല. നിനക്കു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതിയെങ്കിൽ നിന്റെ ഭവനം ധാരാളം മരിയാകും. നിനക്കു പ്രസംഗം കേട്ടാൽ മതിയെങ്കിൽ നല്ല പ്രസംഗപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മതി. പള്ളികളെപ്പൊളിച്ചു കളവീൻ. പട്ടകാക്കു ഏന്തിനു വൃഥാ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രിയവശനകാരാ “കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകാമെന്നു അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി” എന്നു സങ്കീർ്തനകാരൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെറുവേലത്തിലേക്കുപോകുവാൻ നിനക്കു സന്തോഷം ആവശ്യമാകുന്നു. ആ സന്തോഷം നിനക്കു അനുഭവപ്പെടണമെങ്കിൽ വിശുദ്ധ കുറുവാനെ മൂലമായി നീ ഭജിക്കത്തേ അരുധിജ്ഞ.

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയാചാരം.

അജ്ഞാതകാലിലെ ചില അംഗീയാപള്ളിയിൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയാചാരം നടത്തിയ വിവരം ഒരു ജംഗ്ലീഷുപത്രത്തിൽ കാണുന്നതിന്റെ സംക്ഷേപം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീബാധയെ വണങ്ങുന്നതു ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം നാലാംനൂറ്റാണ്ടു മുതൽ സഭയിൽ ആചരിച്ചുവരുന്ന ഒരു കർമ്മമാണെന്നു ലക്ഷ്യമുണ്ടു്. അംഗീയാസഭയുടെ ഒരു പഴയ കാനോനിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച എല്ലാവരും കരിശിൽ തൂകപ്പെട്ട രൂപമുള്ള കരിശിനെ ചുംബിക്കട്ടെ” ഇതിൽ വല്ല മൂഢതയുമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ പട്ടാളകാരും കടൽസൈന്യങ്ങളും കൊടിയെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനെക്കാൾ ലഘുവായ മൂഢതയാകുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടി കരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടവർക്കു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവകുമാരന്റെ മരണായുധത്തെ പരസ്യമായി ഉയർത്തിവയ്ക്കുന്നതു സഭയുടെ പൂർ്വ്വാചാരമാകുന്നു. കഷ്ടാനുഭവത്തെ ധ്യാനിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടേയും കഴിഞ്ഞശേഷം പട്ടകാരൻ ബലിപീഠത്തിങ്കലേക്കു പോയി മൂടിവെച്ചിരിക്കുന്ന കരിശു അതിന്റെ സമലത്തുനിന്നു എടുത്തു മൂടിനീക്കി പദവിയേൽ സമാപിച്ചുകൊണ്ടു അതിന്റെ മുമ്പാകെ അയാൾ മുട്ടു കൂത്തുകയും അതിന്റെ കരിശിങ്കപ്പെട്ട യോളക്രിസ്തുവിനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം ജനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരായി വന്നു മുട്ടു കൂത്തി നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ആയുധത്തെ വണങ്ങുന്നു. പിന്നീടു തലേദിവസി ചൊല്ലിയ വിശുദ്ധ കുറുവാനയുടെ ദിവ്യദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നു ഉയർത്തുന്നു. അനന്തരം കർത്താവിന്റെ ശരീരം അതു മുമ്പിരുന്നു സമലത്തു കൊണ്ടുവന്നു വയ്ക്കുകയും ഉയർപ്പിൻനാൾവരെ കബറിൽ എന്ന പോലെ അടക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ഇടവകയിലെ നട്ടപ്പ ജങ്ങനയാണു്. ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചവർക്കു ഗൗരവത്തോടുകൂടി സംഭവം കണ്ണാൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള മനസ്സുകളും ഭക്തിയും ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെ സംഭവാൽ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമ്മൾ ആചരിച്ചു.

അജ്ഞാതകാലിലെ ഒരു അംഗീയാപള്ളിയിൽ കണ്ടതായി ഒരു ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ ആചാരവും സുവിയാനികാരകെ ആചാരവും തമ്മിൽ വല്ല ഭേദവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, സുവിയാനികാർ കബറടക്കത്തിന്റെ ഓജസ്സായി ചെയ്യുന്നതു കരിശിനെതന്നെ അടക്കുന്നതും ഈ അംഗീയാപള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുറുവാനയിലെ ദിവ്യദ്രവ്യം അടക്കം ചെയ്യുതും മാത്രമാകുന്നു.

മലങ്കര ഇടവകപ്പത്രാധിപരവർകൾക്കു.

തിരുവനന്തപുരം സിറിയൻവിദ്യാർത്ഥിസത്രത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ഏഴുതിയിരുന്ന ദേവപ്രസംഗം വായിച്ചു. പ്രോത്സാഹകമായ ആ ദേവപ്രസംഗത്തിനായി വളരെ വന്ദനം. ഈ തിരുവനന്തപുരം വിദ്യാർത്ഥിസത്രം സംബന്ധിച്ച ആലോചന, ഇങ്ങനെ മുനോട്ടു വരാൻ ഇടയായതു, അക്ഷീണോത്സാഹവാനും ഉദാരനും ആയ കോനാട്ടു മിസ്റ്റർ ഇടൻപിള്ള അവർകളുടെ പ്രത്യേക അഗ്രഹം കൊണ്ടാണെന്നുള്ള വാസ്തവം കൂടെ പരസ്യമാകേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അഗ്രഹമുണ്ടു. വിദ്യാർത്ഥി സത്രകാര്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ പള്ളിമുറിയിൽ ഒരു യോഗം വിളിച്ചു കൂടിയതിന്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നു. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നവരും തിരുവനന്തപുരം സമീരതാമസമല്ലാത്തവരും ആയ യോഗ്യന്മാരുടെ ലിസ്റ്റിൽ മിസ്റ്റർ കെ. എം. മാമ്മൻ മാപ്പിള അവർകൾ, മിസ്റ്റർ കെ. സി. മുതലാളി അവർകൾ ഇവർകളുടെയും പെടേണ്ടതാണ്. വിജ്ഞാപന പത്രത്തിൽ ഈ യോഗ്യന്മാരുടെ പേരു വിട്ടുപോകാനിടയായതിൽ ഇവിടെ വേദമുണ്ടു. ഇനി അടിക്കുന്ന പത്രത്തിൽ ഈ പെരുകൾ കൂടെയും ഉൾപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

ഇ. ജെ. ജോൺ.
ഒ. എം. ചെറിയാൻ.

സൂചനകൾ.

ഒരു യാത്രയയപ്പ്—സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുന്ന സ്പീബാശെമ്മാളുനോടൊന്നിച്ചു യാത്രപോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയതുരുത്തി മത്തായിശെമ്മാളനെതന്റെ സ്വദേശിയരായ തുരുത്തിപ്പെള്ളി പള്ളികാർ കഴിഞ്ഞ കാശാനായൊഴു വളരെ സന്ധ്യാരാദികൾ ചെയ്തു ബഹുമതിയോടു യാത്രയയച്ചു എന്നറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

പള്ളികൾക്കു—കല്ല്യാണപള്ളിയുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു വഷത്തെ റിപ്പോട്ടു കയ്യൊരൻ ചാണ്ടപ്പിള്ള അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രതി നന്ദിപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ചില പള്ളികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മാതൃലിനെ അനുസരിക്കാതെ പള്ളിമുതൽ ഒരു ഭ്രാന്താണെന്നും താൻ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു ഭ്രാന്തയാണെന്നും നല്ല ബോധമുള്ള ഒരാളാണു ഈ കൈകാരൻ എന്നു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. എല്ലാ പള്ളികൾക്കും ഇതുപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ വലിയ ആശ്വാസമായിരുന്നേനെ.

മ. സു. മഹാ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസമ്മേളനം—ഈയാണ്ടത്തെ നമ്മേളനം ഈ മാസം ഫെബ്രുവരി മാസം പള്ളിയിൽവെച്ചു പൂർവാധികം ഭംഗിയായി നടന്നിരിക്കുന്നു. പള്ളികൾക്കു ഉത്സാഹത്താൽ അവിടെ നടത്തിവരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സ്കൂളിലെ സമ്മാനദാനവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. വിവരമായ റിപ്പോട്ടു ഉടനെ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു അധികമൊന്നും ഇവിടെ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഈയിടെ ഒരു ഞായറാഴ്ച സമയത്തെ അംഗീയാ പള്ളിയിൽ കൊളെജ് പ്രിൻസിപ്പാൽ ആസ്കിപ്പിത്ത സാജു പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിൽ നൊമ്പു ആത്മാവിലും ജഡത്തിലും ആവശ്യമാണെന്നും നൊമ്പുകാലത്തു ഭക്ഷണത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഫൈമാച്ചിന്റെ

നാഥന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന റെവറണ്ടു വ്യൂസിസാപ്പിന്റെ ജീവചരിത്രം ഞങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നോമ്പിൽ എത്രയോ ഭക്തനായിരുന്നു എന്നു കാണുകയുണ്ടായി. പെസഹാപ്പാഴ്ച വിശുദ്ധകുബ്ബാന കൈകൊണ്ടു ശേഷം ഒരുഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ പിന്നെ ഉയർപ്പായരാട്ടുയല്ലാതെ യാതൊന്നു അദ്ദേഹം ഭക്ഷിക്കു പതിവില്ലായിരുന്നു. സുറിയാനിസഭയിലെ ചില ഭക്തന്മാർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു പതിവുണ്ടു. അവരെ മൂഡന്മാരായിട്ടാണു ഈ കാലത്തു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതു. നോമ്പിന്റെ മാഹാത്മ്യം കാണുക.

ലണ്ടൻബിഷോപ്പു റം വചിയ നോമ്പിൽ തന്റെ ഇടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പല പള്ളികളിലും സഞ്ചരിച്ചു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകളും പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉപദേശസംബന്ധമായി ആകെക്കിലും വല്ലസംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ സംശയം ചോദിക്കുന്നവർക്കു തെളിവായി സമാധാനം പറയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു ചിലർ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങളിലും മറുപടികളിലും ചിലതു നമ്മുടെ വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയാകയാൽ താഴെ പറയുന്നു.

ചോദ്യം മരിച്ചുപോയവർ അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാർ ലോകത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അറിയുമോ, ഇവർ ജീവിക്കട്ടെ സഹായിക്കുമോ?

ബിഷോപ്പിന്റെ ഉത്തരം. ലോകത്തിൽ വെച്ചു തന്റെ പുത്രനെ സ്നേഹിച്ച ഒരു മാതാവു മരിച്ചാൽ തന്റെ ഇഷ്ടപുത്രനെ സഹായിക്കയല്ലാതെ മറ്റു എന്താണു ചെയ്യാവുന്നതു. മരണത്തിനു അഞ്ചു മിനിട്ടു മുമ്പും മരിച്ചിട്ടു അഞ്ചു മിനിട്ടു പിമ്പും നമ്മുടെ സമിതിക്കു ഭേദം വല്ലതും ഉണ്ടോ; മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു സ്നേഹവും താല്പര്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു പിന്നീടു വിട്ടുപോകയില്ല.

ചോ. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഞെററാണോ?

ഉ. നവീകരണകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അനാചാരങ്ങൾ മൂലം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന പരസ്യശുശ്രൂഷയിൽ വിരോധിച്ചു ഏകിലും, നമ്മുടെ ലിത്താനി പരിശോധിച്ചാൽ ആദ്യസഭ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള അപേക്ഷകൾ ഇതിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. എന്റെ മാതാവു റം രാത്രി മരിച്ചാൽ അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാരിരിപ്പാൻ ഇനിക്കു കഴിയുമോ ഒരിക്കലുമില്ല.

ചോ. വിശുദ്ധ കുബ്ബാനയിൽ നാം കൈകൊള്ളുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർത്ത ശരീരമെന്നല്ലോ. അതായതു തന്റെ ഉയർപ്പിന്റെ ശേഷം ലോകത്തിൽ വെച്ചു തനിക്കു ഉണ്ടായിരുന്ന ശരീരമെന്നല്ലോ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും ഒരു സമയത്തു അനേകം ബലിപീഠങ്ങളിലേക്കു ഉണ്ടാകുന്നതു എങ്ങനെ?

ഉ. വിശുദ്ധ കുബ്ബാനയിൽ നാം അനുഭവിക്കുന്നതു നമ്മുടെ കർത്താവു ഉയർത്തു സപ്തത്തിലേക്കു കരേറിയ ആത്മീയ അവസ്ഥയിൽ തന്റെ സാക്ഷാൽ മാനുഷിക സ്വഭാവത്തെയാകുന്നു, താൻ ഏതു മാനുഷിക സ്വഭാവത്തിൽ കഷ്ടാനുഭവിച്ചുവോ അതുതന്നെയാണു നാം അനുഭവിക്കുന്നതു എന്നു കാണിപ്പാൻ അതിനെ ശരീരവും രക്തവും എന്നു പേർ വിളിക്കുന്നു. ആത്മസമിരിയിൽ ആകെകൊണ്ടു സമലവും സമയവും ജ്വരനെ തടുക്കുന്നില്ല.

ചോ. ഒരു പട്ടികാരന്റെ ദുഷ്ടാഗ്തി അയാൾ കഴിക്കുന്ന ക്രിദാശയെ സ്തുതപ്പെടുത്തുമോ?

ഉ. നിശ്ചയമായിട്ടില്ല. ഒരു പട്ടികാരൻ ഏതു ദുഷ്ടാഗ്തിയായിരുന്നാലും അയാൾ കഴിക്കുന്ന ക്രിദാശയ്ക്കു ഫലമില്ലാതെ വരുവാൻ പാടില്ല.